

Fekete Gyula igazsága

2019 február 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sajnos nem élhette meg álma valóra válását...

1995-ben találkoztam *Fekete Gyula* íróval. Illetve nem is, mert már három évvel azelőtt meghívtak a szegedi vendéglőbe, ahol *Raffay Ernő*, *Bíró Zoltán* és *Domonkos László* társaságában hallgathattam megfontolt, bölcs szavait. Akkoriban én még kissrác voltam, csendben üldögéltem, leginkább próbáltam elcsípni valami bölcsességet. Szemléletben, nézőpontban a nevezettekkel egy platformon álltam, olvastam a népi írókat, lelkesedtem a népi Magyarországért, a saját utért. És persze Fekete Gyuláért, aki akkor már évtizedek óta folytatta szélmalomharcát a magyar megmaradásért. Mert kár lenne eltagadni, hogy hiába pörölt a hatóságokkal, mutatott utat, írt komplett családvédelmi tervezetet, a hozzá hasonló nemzeti elkötelezettség értelmiségiek érdemben nem tudták befolyásolni a döntéshozókat.

Fekete Gyulával 1995-ben interjú készíttettem, a Duna Televízió Esti kérdés című műsora számára. A magyarság fogyásáról, önpusztításáról beszélgettünk. Sok szám hangzott el, döbbenetes adatok kerültek előre abortuszról, öngyilkosságról. Szerencsére a felvétel megmaradt, onnan másolom ki Fekete Gyula tételmondatát: „*Olyan még a világtörténelemben sem volt, hogy egy békés korszakban közel negyven éve tartson a társadalomban az egyre mélyülő népesezési hullámvölgy.*” És hogy az örökké károgó ellenzéket megnyugtassam, Fekete Gyula szót ejtett a kivándorlásról is, szóval nem a Jobbik és *Fekete-Győr* találta fel a spanyolviaszt, az elmúlt száz évben magyarok százai hagyták el folyamatosan a szülőföldjüket. Akkor leginkább kényszerűségűl, mostanában jóval árnyaltabb a helyzet.

Ennek a beszélgetésnek a velejét a jó és a rossz kormányzati intézkedések közötti különbségtétel jelentette. Mert az író kíméletlen őszinteséggel számba vette az akkori (*Horn Gyula* vezette) kormány balfogásait. Szót ejtett a családokat sújtó megszorításokról, a gyed és a családi pótlék elleni küzdelemről, arról, hogy „gyermekbírsággal” lehetetlenítik el a további születéseket. Emlékszünk még arra, amit Fekete Gyula is felidézett, hogy ekkor – 1995-ben – a gyermekeket nevelő családok átlagos adóterhe egyetlen esztendő alatt megkétszereződött, öt-hatszoros adóemelkedésre is akadt példa?

Innen indultunk tehát. Az ember- és magyarellenes politikától. Az 1994-es kormányváltás után újra mozgásba lendült kommunista hálózattól, a jóléti intézkedésnek álcázott osztogatástól, a *Bokros*-csomagtól, az állami vagyon ellopásától. Emlékszem, ahogyan az író szenttelenül, érzelmek nélkül vette számba a tényeket. Látszott rajta, hogy sokszor, sok helyütt felsorolta már a számokat, a pusztítás mértékét igazoló adatokat. És szavaiból mégsem a reménytelenség, hanem a tenni akarás csendült ki. Mintha fel akarta volna rázni a társadalmat: még nem késő, soha nem késő, változzatok meg, emberek! „*Ez csak akarat és elhatározás kérdése*” – emelte fel a szavát, amikor arról kérdeztem, a pusztítás korszakából hogyan léphetünk át a megmaradás korszakába. „*Nem tudatos ez a pusztítás. Akarva-akarattalanul mégis azt szolgálják sokan, és bár nem tudják, nincs tudomásuk róla, mégis a túloldalra sodródtak. És a pusztítás ereje – egzakt módon kimutathatóan – az utóbbi négy évtizedben nagyobb, mint a megmaradásé.*”

Abból a szempontból is tanulságos visszahallgatni a beszélgetést, hogy Feketét semmiféle pártsovinizmus nem jellemezte. „*Lenni vagy nem lenni? Itt a pártkérdés már nem számít.*” Ebben is igaza volt. Emlékszünk, hogyan fogalmazott *Orbán Viktor* az évértékelésben? „*Nekünk nem az jelenti a győzelmet, ha a pártunk nyer. Nekünk az jelenti a győzelmet, ha az országunk nyer. Én azok közé tartozom, akik mélyen meg vannak győződve, hogy minden magyar gyerek jobban élhet majd, mint a szülei, és hiszem, hogy nagy többségük élni is tud ezzel a lehetőséggel. Mi vagyunk az a közösség, amely mindig is azt akarta, hogy minden magyar ember élete számítsa, és mindenkinek legyen helye a magyar jövőben.*” Fekete Gyula is mondhatta volna.

De mondott még mást akkor. „*Természetesen nem lehet rendeleti úton elősegíteni, hogy szülessenek a nők. Csak nem kéne agyonverni a családokat, a gyerekeket?l mindent elvenni, ami a jövőben őket illeti. Sokféle módja lenne, hogy a politika az igazságosabb tehermegosztást segítse. A gyermek hihetetlen érték, értelmet ad az életünknek. Ha az emberek természetesen akarnak élni, hát éljenek természetesen. Ha azonban megadóztatják őket, ha csavarják a prést, akkor hatnak a viselkedésükre is. Mi most annak a levét isszuk, hogy harminc-harmincöt éve megkezdődött ez a folyamat. Akkor megraboltuk, felzabáltuk a jövőnket, ebből származnak mostani bajaink.*”

Istenem, de jó leírni: ezen túl vagyunk. Azt meg olyan rossz leírni, hogy Fekete Gyula meghalt, és nem élhette meg álma valóra válását: hogy újra nemzeti kormány vezeti Magyarországot, amely a család, a gyermekek, az élet pártján áll.

Zárjuk az utolsó idézettel: „*Minden káros folyamatnak van egy gyökérvonalja: az erkölcsi bomlás. Ebből azonban az orvoslás iránya is látszik. Hit kell, vallásos hit vagy jövőbe vetett hit, mindegy, csak hit legyen. Anélkül az ember*

elzülük. És nemzettudatra is szükségünk van: az egymáshoz tartozás felel?sséget is jelent. A jöv?re, annak örömeivel, nehézségeivel együtt csak így szabad tekinteni.”

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló